

Området skal således ud over forskellige uddannelsesinstitutioner omfatte erhverv og boliger, og det har været en forudsætning ved planlægningen af området, at boliger skal udgøre en fjerdedel af den samlede bebyggelse.

Derfor er det også hensigten i den allernærmeste fremtid at udskrive en konkurrence, i første omgang en idékonkurrence, om udformningen af en fleksibel boligtype, der kan ændres i takt med, at beboernes boligbehov ændres, f.eks. når de går fra at være studerende til at blive mere satte familier.

Og her er hensigten altså også, at uddannelses- og forskningsfunktioner bør blandes med erhverv og boliger, således at der kan skabes en bydel med en mangfoldighed af aktiviteter, en righoldig arkitektur og et intensivt byliv, også efter arbejdstids ophør.

Og jeg finder, at et sådant projekt – der kan betegnes som et pilot- og demonstrationsprojekt – for denne type af integration vil kunne lægges til grund for den fremtidige planlægning af andre uddannelsesmiljøer, og jeg kan i øvrigt oplyse, at det er hensigten, at idékonkurrencen skal følges op af en konkurrence, som skal danne grundlag for udskrivning af en egentlig projektkonkurrence.

Sonja Mikkelsen (S):

Socialdemokratiet kan ikke støtte dette forslag, selv om også vi mener, at der fortsat er et behov for at bygge ungdomsboliger.

Sagen er, at vi har decentraliseret det almene byggeri, hvilket indebærer, at det er kommunerne, der bestemmer omfanget også af ungdomsboliger. Og med det lovforslag, som boligministeren har lagt frem om det almene byggeri, L 48, gennemføres decentraliseringen fuldt ud efter aftale med Kommunernes Landsforening, og jeg håber ikke, at jeg skal læse bemærkningerne til dette forslag som et signal fra SF om, at SF ikke vil medvirke til at gennemføre den sidste del af decentraliseringen, som jo samtidig betyder en omfattende forenkling af administrationen af det almene byggeri.

Når man læser forslaget her, så kan man få det indtryk, at SF ikke er opmærksom på, at byggestoppet for alment byggeri er et midlertidigt tilsagnsstop og således af sig selv er ophævet igen til nytår, altså om mindre end 2 måneder.

Det midlertidige byggestop varer således kun i 7 måneder, og det gælder ikke for ældreboliger.

Og i praksis fik det heller ingen virkning for ungdomsboliger, for regeringens seriøse overvejelser undervejs gav anledning til at tillade, at 400 ungdomsboliger alligevel kunne bygges, under forudsætning af at de kunne igangsættes senest den 1. november med henblik på vinterbyggeri – idet der normalt er stor ledighed blandt byggeriets arbejdere om vinteren – og at de kunne færdiggøres senest den 1. september 1998 til glæde for de studerende, som jo normalt starter uddannelsen på det tidspunkt.

Herefter viser det sig, at der på trods af byggestoppet bliver færdiggjort langt flere ungdomsboliger i 1998 end i mange tidligere år, og det kan jo virke paradoksalt, men det er faktisk tilfældet, og forklaringen er ikke mindst, at alene Århus Kommune fordobler sit ungdomsboligbyggeri ikke blot i forhold til tidligere år, men også i forhold til det planlagte.

Og det bliver tilfældet, fordi boligministerens krav med hensyn til igangsætning og afslutning ansporede til at sætte tempoet væsentligt i vejret i boligforeningerne, i den kommunale forvaltning og i byrådet for at kunne klare fristerne, og det er jo interessant, at et midlertidigt byggestop kan have en sådan positiv effekt, men jeg skal alligevel undlade at anbefale metoden til gentagelse.

Jeg skal også understrege, at ungdomsboliger jo ikke er den eneste boligform, der medvirker til at løse opgaven med at skaffe husly til unge uddannelsessøgende, for de fleste unge, der har egen bolig, bor ikke i ungdomsboliger, men typisk i små lejligheder eller eventuelt i lejligheder, som de deler med andre i en form for bofællesskab.

Og alle, der søger en bolig, har heller ikke lige stort behov. F.eks. bor de fleste ungdomsboligsøgende i Århus inden for en afstand af 40 km fra byen, og med det befordringstilskud, som de uddannelsessøgende får, er det jo ikke den største ulykke, at de må pendle, i hvert fald i en tid. Det er værre med dem, der kommer langt væk fra for at læse. Men de har allerede en vis fortrinnsret ved tildeling af f.eks. kollegieværelser.

Det kan imidlertid være fornuftigt, når undervisningsministeren eller uddannelsesinstitutionerne selv planlægger et udvidet optag af studerende, at der så tages kontakt til den kommunale forvaltning i den kommune, hvor uddannelsesinstitutionerne er beliggende, så man kommunalt kan forsøge at indarbejde et